

שפכתוב (תהלים צא) פי מלאכי
יצוה לך. ואם לא - הם מקטרגים
עליו.

אמר רבי פינחס, שלשה הם
שעומדים אפוטרופוסים על
האדם כשהוא זוכה, שפכתוב (איוב
5) אם יש עליו מלאך מליץ אחד
מני אלה להגיד לאדם ישרו. אם
יש עליו מלאך הנה אחד. מליץ
- שנים. אחד מני אלה להגיד
לאדם ישרו - הנה שלשה. אמר
רבי שמעון חמשה, שפכתוב
יותר, ויחננו ויאמר. ויחננו -
אחד. ויאמר - שנים. אמר לו, לא
פכה, אלא ויחננו זה הקדוש
ברוך הוא לבדו, שהרי אין רשות
לאחר אלא לו.

אמר לו, יפה אמרת, ומי שנמנע
מפריה ורביה, כככול ממעיט
את הדמות שפוללת את כל
הדמיות, וגורם לאותו הנהר
שאין שופעים מימיו, ופוגם את
הברית הקדוש בכל הצדדים,
ועליו פכתוב (ישעיה 10) ויצאו וראו
בפגרי האנשים הפושעים בי. בי
ודאי זה לגוף, ואין נשמתו
נכנסת לפרגוד כלל, והוא נטרד
מאותו העולם.

מצוה שביעית - למול לשמנה
ימים ולהעביר את זממת
הערלה, משום שהחיה היא
היא הדרגה השמינית לכל
הדרגות, והנפש היא שפורחת
ממנה צריכה להראות לפנייה
לשמנה ימים כמו שהיא דרגה
שמינית, ואז ודאי נראה שהיא
נפש חיה. הנפש של החיה היא
הקדושה, ולא מן הצד האחר.
וזהו ישרצו המים. בספרו של
חנוף גרשמו המים של זרע קדש
רשם של נפש חיה. וזה הרשם
של האות יו"ד שגרשם בכשר
מכל שאר הרשומים של העולם.

הקדש מכל שאר הרשומים של העולם באותה המילה

אמר רבי פינחס (דף יג ע"א) תלתא אנון דקיימי
אפוטרופסין עליה דבר נש בד זכי.

דכתיב, (איוב לג) אם יש עליו מלאך מליץ אחד
מני אלה להגיד לאדם ישרו. אם יש עליו
מלאך האחד. מליץ תרי. אחד מני אלה
להגיד לאדם ישרו הא תלת. אמר רבי
שמעון, חמש, דכתיב יתיר, ויחננו ויאמר.
ויחננו חד. ויאמר תרין. אמר ליה לאו הכי,
אלא ויחננו דא קדשא בריך הוא בלחודוי,
דהא לית רשו לאחרא אלא ליה.

אמר ליה שפיר קא אמרת. ומאן דאתמנע
מפריה ורביה כביכול אזעיר דיוקנא
דכליל כל דיוקנין. וגרים לההוא נהר דלא
נגדין מימיו ופגים קיימא קדישא בכל
סטרין. ועליה כתיב, (ישעיה 10) ויצאו וראו
בפגרי האנשים הפושעים בי. בי ודאי דא
לגופא. ונשמתיה לא עייל לפרגודא כלל
ואטרוד מההוא עלמא.

פקודא שביעאה למגזר לתמניא יומין
ולאעברא זוהמא דערלתא, בגין
דההיא חיה איהי דרגא תמינאה לכל
דרגין, וההיא נפש דפרחא מינה אצטריכא
לאתחזאה קמה לתמניא יומין פמה דאיהי
דרגא תמינאה. וכדין אתחזי ודאי דאיהי
נפש חיה. נפש דההיא חיה קדישא ולא
מסטרא אחרא. ודא איהו ישרצו המים.
בספרא דחנוף יתרשמון מיא דזרעא
קדישא רשימו דנפש חיה. ודא רשימו
דאת יו"ד דאתרשים בבשרא קדישא מכל
שאר רשומין דעלמא.

ועוף יעופף על הארץ. דא אליהו דטאס כל

ועוף יעופף על הארץ - זה אליהו שטס את כל העולם בארבע

שֶׁל בְּרִית הַקֹּדֶשׁ. וְצָרִיךְ לְסַדֵּר לוֹ כֶּסֶף, וְלִהְיוֹת בְּפִיו: זֶה הַכֶּסֶף שֶׁל אֱלֹהֵינוּ. וְאִם לֹא - אֵינוֹ שׂוֹרֵה שָׁם. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִים הַגְּדֹלִים - שְׁנֵי אֵלֶּה עָרְלָה וּפְרִיעָה. הַמִּלְּהָ שֶׁל הָעָרְלָה, וְאַחַר כֵּן הַפְּרִיעָה. וְהֵם זָכָר וּנְקֵבָה. וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת - זֶה הַרְשָׁם שֶׁל אוֹת בְּרִית הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהִיא הַנֶּפֶשׁ חַיָּה הַקְּדוּשָׁה כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ. אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם - הַמַּיִם הָעֲלִיוֹנִים שֶׁנִּמְשְׁכוּ אֵלֶיהָ שֶׁל אוֹת הַרְשָׁם הַזֶּה.

וּבַגְּדֵי זֶה נִרְשְׁמוּ יִשְׂרָאֵל בְּרֵשֶׁם קְדוֹשׁ וְטָהוֹר לְמַטָּה. כְּדִגְמַת אוֹתָם רְשׁוּמִים קְדוּשִׁים, לְהַכִּיר בֵּין צַד הַקְּדוּשָׁה לְצַד הָאֲחֵר שֶׁל הַטְּמֵאָה, אֲףִי יִשְׂרָאֵל רְשׁוּמִים לְהַכִּיר בֵּין צַד הַקְּדוּשָׁה לְעַצְמֵם עַכְשָׁם, שְׂבָאִים מִצַּד הָאֲחֵר שֶׁל טְמֵאָה, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר. וַיְכַמּוּ שְׂרוּשָׁם אוֹתָם, כֵּן רוּשָׁם הַבְּהֵמוֹת וְהָעוֹפוֹת שֶׁלָּהֶם לְבַהֲמוֹת וְעוֹפוֹת שֶׁל הָעַצְמִים עַכְשָׁם. אֲשֶׁרֵי חִלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. מִצְוָה שְׂמִינִית - לְאַהֵב אֶת הַגֵּר שֶׁנִּכְנָס לְמוֹל אֶת עַצְמוֹ וְלִהְיוֹת כְּנִסֵּי תַחַת כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה. וְהִיא מְכַנִּסָּה אוֹתָם תַּחַת כְּנָפֶיהָ לְאוֹתָם שֶׁנִּפְרָדִים מִצַּד הַטְּמֵאָה הָאֲחֵר וּמִתְקַרְבִּים אֵלֶיהָ, שְׂכַתוֹב תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ. וְאִם תֵּאמַר שֶׁנֶּפֶשׁ הַחַיָּה הַזֹּאת שְׂכַלּוּלָה בְּיִשְׂרָאֵל הִיא מְזַמְנָת לְכָל - חֲזוֹר וְאָמַר לְמִינָהּ. כִּמְהָ אַכְסְדְּרָאוֹת וְחֲדָרִים זֶה לְפָנִים מִזֶּה יֵשׁ לְאָרֶץ הַזֹּאת שֶׁהִיא חַיָּה. תַּחַת כְּנָפֶיהָ.

כִּנְיָ? מִיֵּן, יֵשׁ לָהּ שְׂתֵי אַכְסְדְּרָאוֹת. וּמִהֶכְנֵף הַזֶּה נִפְרָדִים לְשְׂתֵי אֲמוֹת אַחֲרוֹת שֶׁהֵן קְרוֹבוֹת בְּיַחַד לְיִשְׂרָאֵל לְהַכְנִיסָם לְתוֹךְ הָאַכְסְדְּרָאוֹת הַלָּלוּ. וְתַחַת כְּנָף שְׂמָאל יֵשׁ שְׂתֵי אַכְסְדְּרָאוֹת

עֲלֵמָה בְּאַרְבַּע טְאֵסִין לְמַהוּי תַּמָּן בְּהֵוָה גְּזִירוֹ דְקִימָא קְדִישָׁא. וְאַצְטְרִיךְ לְתַקְנָא לִיהּ כְּרִסְיָא וְלֹאֲדַכְרָא בְּפּוּמִיָּה דָּא כְּרִסְיָא דְאֵלֵיהּ"ו. וְאִי לָאו לָא שְׂאֲרֵי תַּמָּן. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִים הַגְּדֹלִים. תְּרִין אֵלִין עָרְלָה וּפְרִיעָה. גְּזִירוֹ דְעָרְלָה וּפְרִיעָה לְבַתֵּר. וְאַנּוּן דְכָר וּנְקֵבָא. וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת, דָּא רְשִׁימוֹ דְא"ת קִימָא קְדִישָׁא דְאִיהִי נֶפֶשׁ חַיָּה קְדִישָׁא כְּדַקְאֲמַרְן. אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם מִיֵּין עֲלָאִין דְאֲתַמְשְׁכוּ לְגַבְהָ דְאֵת רְשִׁימוֹ דָּא.

וּבְגִין דָּא אֲתַרְשִׁימוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרִשְׁיָמוֹ קְדִישָׁא וְדַכְיוֹ לְתַתָּא, כְּגוֹוֵנָא דְאַנּוּן רְשִׁימִין קְדִישִׁין, לְאַשְׁתַּמוּדְעָא בֵּין סְטֵר קְדִישָׁא לְסְטֵרָא אַחְרָא דְמִסְאָבוּ. אוּף יִשְׂרָאֵל רְשִׁימִין לְאַשְׁתַּמוּדְעָא בֵּין קְדוּשָׁא, לְעַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת דְאֲתִיִּין מִסְטֵרָא אַחְרָא דְמִסְאָבָא כְּמָה דְאֲתַמֵּר. וְכְמָה דְרְשִׁים לֹון הַכִּי רְשִׁים בְּעִירֵי וְעוֹפֵי דְלֵהוּן לְבְעִירֵי וְעוֹפֵי דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת. זַכָּאָה חוֹלְקֵהוּן דְיִשְׂרָאֵל: כְּקוּדָא תְּמִינָאָה לְמַרְחָם גִּיּוּרָא (על) דְעָאֵל לְמַגְזֵר גְּרַמִּיָּה וְלֹאֲעֵלָא תַּחוֹת גְּדַפּוּי דְשְׂכִינְתָּא. וְאִיהִי אֲעִילָא לֹון תַּחוֹת גְּדַפּוּיָּא לְאַנּוּן דְמִתְפָּרְשֵׁן מִסְטֵרָא אַחְרָא מִסְאָבָא וּמִתְקַרְבִּין לְגַבְהָ. דְכַתִּיב תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ. וְאִי תִימָא דְהִיא נֶפֶשׁ חַיָּה דְכַלִּילָא בְּיִשְׂרָאֵל לְכָלָּא הִיא אֲזַדְמְנָת. הַדֵּר וְאָמַר לְמִינָהּ. כִּמְהָ אַפְסְדְּרִין וְאֲדִרִין דָּא לְגוֹ מִן דָּא אֵית לָהּ לְהִיא אָרֶץ דְאִיהִי חַיָּה תַּחוֹת גְּדַפּוּיָּא.

גְּרַפָּא יְמִינָא אֵית לָהּ תְּרִין אַפְסְדְּרִין. וּמֵהִיא

גְּדַפּוּיָּא אֲתַפְּרָשֵׁן לְתִרִין אוּמִין אַחְרָנִין דְאַנּוּן קְרִיבִין בְּיַחַדָּא